

Για τις νέες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης στην Τοπική Διοίκηση

1. Από το 2010 που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έφερε προς ψήφιση την διοικητική μεταρρύθμιση του «Καλλικράτη», με την συναίνεση της Ν.Δ και την έμμεση συνηγορία ΚΕΔΕ -ΕΝΠΕ και του τότε Συνασπισμού, το ΚΚΕ και τα ψηφοδέλτια της Λαϊκής Συσπείρωσης που στηρίζει την έχουν απορρίψει ως αντιδραστική ως προς το περιεχόμενο και εχθρική για το λαό. Η ενίσχυση αρμοδιοτήτων και λειτουργιών των περιφερειακών και των κατώτερων βαθμίδων της διοικητικής δομής του κράτους, αποδείχτηκε πια. Δεν γίνονται για την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών. Αποσκοπούν να γίνουν πιο ικανές και αποτελεσματικές προκειμένου να στηρίζουν τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων, τις επενδύσεις και την κερδοφορία τους. Να ενισχυθεί ο ανταποδοτικός χαρακτήρας στις υπηρεσίες τους, η διαχείριση της ακραίας φτώχειας που δημιουργεί η αντιλαϊκή πολιτική. Πρόκειται για ευθυγράμμιση με τις επιταγές της ευρωενωσιακής καπιταλιστικής αγοράς, για αστικούς εκσυγχρονισμούς «δοκιμασμένους» ήδη από χρόνια στις χώρες της ΕΕ και σε άλλα καπιταλιστικά κράτη.

Η αποκέντρωση των κρατικών αρμοδιοτήτων και λειτουργιών σε Δήμους και Περιφέρειες συνοδεύεται από τους εμπνευστές της με την ψευτιά ότι θα βοηθήσει να λυθούν τα λαϊκά προβλήματα μια και είναι «πιο κοντά στον πολίτη!». Αποδείχτηκε στην πράξη ότι είναι ο δρόμος που διεύρυνε την φοροληστεία των εργατικών λαϊκών νοικοκυριών, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων, την εμπορευματοποίηση της πρόνοιας, της υγείας, της παιδείας, στον πολιτισμό και τον αθλητισμό.

Η αναδιανομή του πλούτου σε όφελος του εγχώριου και του ξένου κεφαλαίου διαπερνά έναν προς ένα και όλους μαζί τους φορείς του κράτους και τους προϋπολογισμούς τους.

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης των δήμων πάνω από 62% σήμερα και η κατακόρυφη αύξηση των λεγόμενων ιδίων εσόδων είναι η απόδειξη ότι η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων έχει ως άμεσο στόχο την αφαίμαξη των λαϊκών νοικοκυριών. Είναι το αιματηρό για τον λαό μας δημοσιονομικό πλεόνασμα ώστε το κράτος να απελευθερώσει ακόμη περισσότερους πόρους για επιχειρηματικούς ομίλους και δανειστές. Τα κατά καιρούς προγράμματα τύπου «Θησέας» και «Φιλόδημος» στόχο έχουν να κλείσουν κραυγαλέες τρύπες σε υποδομές και έργα που δεν ενδιαφέρουν επιχειρηματικά το κεφάλαιο. Είναι τελείως ανεπαρκή για να καλύψουν ανάγκες που σήμερα εκρήγνυνται στην πρώτη κακοκαιριά, τον καύσωνα, στον πρώτο σεισμό. Σύρονται οι Δήμοι στο δανεισμό, στα ΣΔΙΤ. Τα επιχειρηματικά κέρδη που καθορίζουν «τον αναπτυξιακό σχεδιασμό» σε Δήμους και Περιφέρειες και όχι οι λαϊκές ανάγκες σε υποδομές και υπηρεσίες.

Με την εφαρμογή των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων η Τοπική Διοίκηση άνοιξε νέα πεδία στην άνθηση της επιχειρηματικότητας. Τα ΠΕΠ, και τα άλλα χρηματοοικονομικά εργαλεία αφορούν κατά προτεραιότητα τους σχεδιασμούς και τους στόχους των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν αφορούν τους αυτοαπασχολούμενους και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις που στενάζουν. Ακόμη και το κομμάτι που απευθύνεται στα λεγόμενα προγράμματα φτώχιας έχει χαρακτήρα άμεσης και έμμεσης στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου. Κλιμακώθηκε ο περιορισμός κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων. Φούντωσε και ανθίζει η απασχολησιμότητα και η λεγόμενη ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, μειώνεται σταθερά το μόνιμο προσωπικό. Συρρικνώνονται κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες υποκαθιστάμενες από ευκαιριακές δομές με την εμπλοκή ΜΚΟ, κοινσεπ, εργολάβων κλπ.

Τα φληναφήματα περί αποκέντρωσης και δημοκρατίας , περί λαϊκής συμμετοχής και έλεγχου από τα κάτω στην βάση τάχα της εγγύτητας και της αιρετότητας των οργάνων της τοπικής διοίκησης, είναι το «χρυσωμένο χάπι», των αντιλαϊκών επιλογών. Η “δημοκρατικότητα”, η “αυτονομία” , η “αυτοτέλεια”, των τοπικών αρχών απέναντι σε μια βαθειά αντιλαϊκή και άδικη κεντρική εξουσία είναι ένα πολιτικάντικο παιχνιδάκι και στόχο έχει την μακροημέρευση και την διαιώνιση της .

Πρόκληση είναι και η μνημονική κατεύθυνση περί « αποπολιτικοποίησης της κρατικής και τοπικής διοίκησης » που υλοποιείται με τις κυβερνητικές πολιτικές για την λεγόμενη αξιολόγηση εργαζομένων και υπηρεσιών, το Μητρώο στελεχών, την υπηρεσία Ελέγχου Νομιμότητας κ.α . Καμιά σχέση δεν έχουν αυτές οι πολιτικές με την αξιοκρατία ή την εξυπηρέτηση των πολιτών. Στόχος η απρόσκοπτη υλοποίηση της γενικής αντιλαϊκής πολιτικής, η υποταγή και η ενσωμάτωση των υπαλλήλων στα επιχειρηματικά συμφέροντά που διαπερνούν όλο το φάσμα των λειτουργιών σε κράτος και τοπική διοίκηση, η παραίτηση και η απαξίωση των λαϊκών αναγκών .

Το κράτος και οι τοπικοί θεσμοί του δεν είναι ουδέτερο πεδίο, που λειτουργεί υπέρ ή κατά του λαού, ανάλογα με το ποιος είναι στο τιμόνι της διαχείρισης . Ήταν και θα είναι μηχανισμός που σκοπός και αποστολή του είναι να εξασφαλίζει την εξουσία των εκμεταλλευτών και κατά περίσταση χρησιμοποιεί πότε το μαστίγιο και πότε το καρότο.

Τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις σε τοπική και κρατική διοίκηση έτρεξαν με βιαιότητα. Το σύνολο των αστικών κόμματων και των στελεχών τους στο τοπικό επίπεδο συνέδραμαν στην εδραίωση τους. ΚΕΔΕ -ΕΝΠΕ λειτούργησαν ως θεσμικά όργανα του κράτους και των κυβερνήσεων. Οδήγησαν και έντυσαν με επιστημονικότατα τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις.

2. Το πλαίσιο που σήμερα επεξεργάζονται και προβάλλουν ενιαία, Κυβέρνηση , ΚΕΔΕ- ΕΝΠΕ ως αναθεώρηση του Καλλικράτη και που στηρίζει ο κυβερνητικός συνδικαλισμός βαθαίνει τον αντιδραστικό ρόλο της Τοπικής Διοίκησης . Οι φορείς της , δήμοι και Περιφέρειες , δημοτικές επιχειρήσεις, διαδημοτικά δίκτυα και οι σύνδεσμοι τους **εξοπλίζονται με νέο θεσμικό πλαίσιο ώστε να συνδράμουν πιο αποφασιστικά τις ανάγκες κερδοφορίας και ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου. Να έχουν πιο ενεργό ρόλο στην εξειδίκευση της αντιλαϊκής πολιτικής στην περιφέρεια και στο δήμο , να κάνουν «πιο ελκυστικό» το χώρο για την προσέλκυση επενδύσεων.**

Γι' αυτό και οι αλλαγές εστιάζουν στην :

- ✓ Μεγαλύτερη συγκέντρωση πόρων (ΕΣΠΑ και άλλων χρηματοδοτικών εργαλείων κλπ) σε έργα και υποδομές που υπηρετούν στρατηγικούς σχεδιασμούς μονοπωλιακών ομίλων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο .
- ✓ Ληστρική αξιοποίηση από τις επιχειρήσεις του συνόλου της δημοτικής ακίνητης περιουσίας και γης .
- ✓ Πάρα πέρα ώθηση της λεγόμενης κοινωνικής οικονομίας(μκο-κοινσεπ-δίκτυα και συνεταιρισμούς προσώπων κλπ) με την ειδική συνδρομή και συνεισφορά της ΤΔ
- ✓ Σταδιακή μεταφορά νέων φορολογικών βαρών στις πλάτες των λαϊκών νοικοκυριών και τη νομιμοποίηση παλιών μέσω της Τοπικής Διοίκησης όπως ο ΕΝΦΙΑ. Η ενδυνάμωση της φοροεισπρακτική της λειτουργίας και της λεγόμενης ανταποδοτικότητας με το επιχείρημα της « οικονομικής αυτοτέλειας» .

3. Το ΚΚΕ απορρίπτει και τον παλιό και τον «αναθεωρημένο» Καλλικράτη , σε κάθε εκδοχή του. Οι διοικητικές αναδιαρθρώσεις που έγιναν και εξελίσσονται ούτε έφεραν ούτε θα φέρουν ανάπτυξη προς όφελος του λαού. Δεν μπορούν να αναιρέσουν τις οικονομικές περιφερειακές ανισομέρειες και πολύ περισσότερο τη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγα χέρια, σε βάρος της πλειοψηφίας του λαού και όσο την ανάπτυξη την ορίζει η κερδοφορία των επιχειρήσεων . Καμία φιλολαϊκή περιφερική πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει όσο η γενική πολιτική παραμένει αντιλαϊκή.

Γιαυτό και η όποια εκδοχή “αναλογικότητας” στο εκλογικό σύστημα δεν μπορεί να παραπλανά. Στόχο έχει -με βάση αυτά που έχουν δημοσιοποιηθεί - να “δέσει” η κυβέρνηση θεσμικά τις αντιδραστικές στρατηγικές συναίνεσεις που περπατάνε χρόνια τώρα στο χώρο της τοπικής διοίκησης, να δυσκολέψει ριζοσπαστικές δυνάμεις και διαθέσεις που τις αντιπαλεύουν.

Γί' αυτό και η εναντίωση στις αντιδραστικές ανατροπές σε κράτος και τοπική διοίκηση για εργαζόμενους και εκλεγμένους στα τοπικά και περιφερικά όργανα σημαίνει πρώτα και κύρια την οργάνωση της πάλης για την συνολική ανατροπή της πολιτικής Κεφαλαίου και ΕΕ , για την υπεράσπιση των λαϊκών αναγκών .

4.Η αντίληψη του ΚΚΕ για τις δομές διοίκησης και διεύθυνσης σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο έχει θεμέλιο της την κοινωνική ιδιοκτησία στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, τον κεντρικό σχεδιασμό της παραγωγής με κίνητρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Στηρίζεται στην εργατική συμμετοχή και τον λαϊκό έλεγχο από τα κάτω προς τα πάνω, που διαρθρώνεται πρώτα από όλα σε επίπεδο παραγωγικής μονάδας και κοινωνικής υπηρεσίας. Πάνω σε αυτή τη βάση μπορεί μόνο να διαμορφώνεται ένα ενιαίο σύγχρονο και δωρεάν κρατικό σύστημα Υγείας,Πρόνοιας, Παιδείας . Να εξασφαλίζεται ο σχεδιασμός ανάπτυξης ανά τομέα και κλάδο, αξιοποιώντας τον φυσικό και παραγωγικό πλούτο της χώρας, το εργατικό , επιστημονικό δυναμικό της χώρας .

Με αυτή τη γραμμή το ΚΚΕ στέκεται απέναντι στις αντιδραστικές αλλαγές . Με αυτή την θέση που αφορά τους εργαζόμενους και εκλεγμένους σε τοπική και περιφερειακή διοίκηση, το ΚΚΕ επιδιώκει την οργάνωση της πάλης, τη διεκδίκηση, την εναντίωση σε κυβέρνηση και τοπικές αρχές που στηρίζουν τις αντιδραστικές ανατροπές .

5. Καμιά διοικητική δομή, τέτοια ή άλλη, που υπηρετεί την καπιταλιστική οικονομία και ανάπτυξη δε συμφέρει τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους στην πόλη και την ύπαιθρο, τους μικρούς επαγγελματίες, τους συνταξιούχους, τους ανέργους και τους νέους των λαϊκών νοικοκυριών . Δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις αιτίες της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης ούτε τις αντιλαϊκές συνέπειες που φέρνει ο νέος κύκλος της καπιταλιστικής ανάπτυξης εφόσον μένει στο απυρόβλητο η κυριαρχία και η εξουσία των μονοπωλίων στην οικονομία και την κοινωνία .

Σε αυτή την εξουσία οφείλεται η ανισόμετρη ανάπτυξη των περιφερειών, η διευρυμένη φτώχεια και ανεργία, τα τσακισμένα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα .

Καμιά ανάπτυξη για το λαό δεν μπορεί να εξασφαλιστεί σε τοπικό και περιφερικό επίπεδο αν η κεντρική πολιτική είναι στα χεριά και στην εξουσία της αστικής τάξης και των κόμματων της.

6. Το ΚΚΕ καλεί όσους από τους αιρετούς επιμένουν να έχουν ως αφετηρία και έγνοια τις αγωνίες και τον αγώνα του λαού , να μην εγκλωβιστούν στη λογική για το πώς οι δήμοι θα γίνουν πιο λειτουργικοί και αποτελεσματικοί στην προώθηση μιας βαθειάς αντιλαϊκής πολιτικής . Να μην εγκλωβιστούν σε δήθεν τοπικές ιδιαιτερότητες και άλλα σχετικά . Κάτι τέτοιο είναι επιζήμιο, συσκοτίζει τον ταξικό χαρακτήρα των αλλαγών που προωθεί και η σημερινή κυβέρνηση. Ρίχνει στάχτη στα μάτια για τον αντιλαϊκό χαρακτήρα των αλλαγών που ξεκίνησαν πολλά χρόνια πριν την καπιταλιστική κρίση και στόχο έχουν να προσαρμόσουν την κρατική και τοπική διοίκηση στις ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης , εχθρικές και αδιάφορες στις λαϊκές ανάγκες και κινητοποιήσεις .